

Noční Mikrofórum pondělí—neděle | 22.30

Spolu nám je hezky aneb Osobnosti a posluchači Dvojky tvoří jednu rodinu - Dvojka, vy a my.

Mikrofórum, pořad Českého rozhlasu, který se stal legendou. V současnosti má v titulku slovo Noční, které zdůrazňuje čas předpůlnocního devadesátiminutového povídání a slavných evergreenů. V netradiční roli „moderátorů“ se představují známé osobnosti společenského života. K mikrofonu si zvou hosty, které mnohdy dobře znají nebo poznat chtějí a které chtějí představit i vám, našim posluchačům. Účastníky pořadu jste tedy i vy, ať už na telefonu, prostřednictvím e-mailů či sociálních sítí. Pro Noční Mikrofórum platí beze zbytku - je nám spolu hezky.

Jaroslav Svěcený

Když jsem byl osloven dramaturgyní Alenou Kumštýřovou, abych se, jak často říkám, „v propůjčené roli moderátora“ stal průvodcem Nočního Mikrofóra, ani na chvíli jsem nezaváhal. Měl jsem a stále mám tu úžasnou možnost zvat si významné hosty - kardinála Dominika Duku, Václava Pačese, Oldřicha Kulhánka, Danu Drábovou a další. Někdy zažívám v živém vysílání takřka kuriózní situace - v případě Dany Drábové jsem například před pořadem hlтал informace z oblasti energetiky, abych pak zjistil, že si báječně popovídáme o operním zpěvu. Její geniální věta „že je potřeba umět si problémy vydestilovat“, je nepřekonatelná. Na koncertech za mnou chodí velká část publika a sděluje mi, že poslouchá nejen moji hudbu, ale také Noční Mikrofórum. Je to pořad, který rozhlasovým posluchačům (i nám ve studiu) dodává pozitivní energii a té je (v dnešní negativisticky laděné době) potřeba jako sůl. Přeji všem, kteří se na něm podílejí, jen to nejlepší. Váš Jaroslav Svěcený

František, Praha: Vážený Mistře Svěcený, jsem pravidelným posluchačem Nočního Mikrofóra. Vždy se těším, jaké zajímavé hosty si pozvete na Dvojku. Dosud jste nikdy nezklamal. Vždy si Vás naladím v půl jedenácté a je mně spolu s Vámi hezky.

Ondřej Kepka

Kdysi v dobách dětských a klukovských jsem moderoval všechno možné, od školních vánočních večírků až k televiznímu Čertíkovi Bertíkovi. V roce 2011 jsem začal jako záskok za maminku Gabrielu Vránovou a myslel jsem si, že to bude jedno, dvě vysílání. Když jsem měl premiéru, byl jsem dost nervózní. Všechno jsem měl napsané a hned jsem absolvoval pár breptů. To byly asi ty nejtěžší chvíle před mikrofonem. Rád střídám hosty z různých profesí, i když převažují ti mně nejbližší: divadelníci a filmaři. Nejvíce jsem se zasmál, když jsem si jako hosta pozval Sabinu Laurinovou. Chvilku to vypadalo, že ona moderuje místo mě a různě jsme se špičkovali. A největší nervy? Vždycky se snažím napojit se na své hosty, abych jim byl i odborným partnerem. Hodně těžké bylo udržet krok třeba s právníkem Janem Černým, který odpovídal stručně a věcně - a tak jsem vyčerpal otázky asi za dvacet minut a nevěděl jsem, jak dál. Přeji Dvojce a posluchačům, aby Noční Mikrofórum vydrželo co nejdéle a sobě, abych naplnil alespoň stovku vysílaných dílů, ke které se pomalu blížím.

Zdena: Vážený pane Kepko, nádherný pořad s Vámi je už tradice! Vždy máte skvělé hosty a dnešní vysílání se vzpomínkami na nádhernou dámu, paní Zitu Kabátovou, mně osobně připravilo úžasný večer!

Vlastimil Harapes a Vladimír Hron

Milan od Orloje: Vaše včerejší Noční Mikrofórum běželo jako jarní bystřina... Při jeho závěru mě mrzelo, že už je půlnoc.

Moc mě těší, že hosté přijímají má pozvání, rád před půlnocí přicházejí a snažím se, aby tato setkání přinesla určitou životní zkušenost, poučení, ale i pobavení. Mám rád, když mi host

„nahraje na smeč“ a já jeho výrok mohu obrátit ve vtip - samozřejmě tak, aby nikoho „nebolel“. Rád vyhledávám i citáty, kterými, když je to na místě, mohu reagovat právě na výpověď pozvaného. Důležitou součástí mých pořadů je i hudba, která dotváří atmosféru a často, jde-li o zpěváky a muzikanty, vznikají krásná setkání, při kterých nabídnou i „živou hudbu“ a „živý zpěv“. V takových chvílích, kdy se host „otevře“ víc, než jsem vůbec mohl očekávat, vzniká ono nikdy neopakovatelné kouzlo okamžiku.

pan Kocourek: Jsem pravidelným posluchačem Dvojky a hlavně večerních pořadů. Noční Mikrofórum mám moc rád, všichni moderátoři jsou výborní. Pane Harapesi, jak to, že ten Váš pejsek ani nezaštěká za celé Mikrofórum?

posluchačka Bohuna: Sedím u počítače s daňovým přiznáním a poslouchám ■ Vás. Je to pohazení po duši slyšet pana Tesaříka v Nočním Mikrofóru, jak vzpomíná na bráchu.

paní Puldová: Zapnula jsem si rozhlas a poslounula večerku, protože si nechci nechat ujít Vaše milé povídání!

Roman Šmucler a Josef Klíma

Jen jedna láska je první. Mojí mediální láskou je Mikrofórum a vlastně celý Český rozhlas. Mikrofórum na přelomu osmdesátých a devadesátých let byl pojem, který si dnes už nelze představit. Ta síla byla ohromující. Nejraději jsem měl Noční linku Mikrofóra, pořad, který dával prostor mluvit s lidmi z okraje společnosti. Posléze jsem tento nápad přetavil v televizní pořad TABU. To ale nebyly nejsilnější zážitky. Ty byly o několik let dříve. Vysílali jsme ze zdánlivě povolené demonstrace 17. listopadu 1989. A ten týden potom!! Když jsme vysílali z hotelu Jalta přenos z bouře na Václavském náměstí, bylo slyšet Václava Havla. Na ostatních stanicích a v televizi šuměly dezinformace. A Svobodná Evropa odvysílala vzkaz: „Zapněte si místo nás Mikrofórum, Český rozhlas už zase vysílá pravdu...“ Tě n pocit nejde zapomenout.

paní Karin: I když asi nespádám mezi cílovou skupinu posluchačů, je mi jenom 32 let, přála bych si, aby toto vysílání slyšelo co nejvíce mladších, než jsem já. Možná by začali číst a přemýšlet. Navíc je úžasné slyšet, že stále

*někdo zná jména Voltaire, Heller, Hrabal...
Kéž by byli tito spisovatelé pochopení...*

Ani se mi nechce věřit, že s rozhlasem jsem

Jan Čimický a Václav Vorlíček

začal spolupracovat už v roce 1964, kdy redaktor Ivo Fischer přijal moje první fejetony do pořadů „Piš a slyš“ a „Kolotoč“, takže když v šedesátém šestém začalo vysílání Mikrofóra, byl jsem u toho! Hlavně však o rok později, když začalo živé vysílání a ujali se ho takoví profíci jako Pavel Tumlíř, Karel Mastný, Eva

Kopecká, Josef Podaný, Milan Rykl. Bylo to nejen zrození nového pořadu, ale hlavně nádherná zkušenost. Kolem vysílání se objevovali kamarádi - elévové, třeba Petr Novotný, Honza Kříž, Jarka Volfová. Tady jsem se v redakci, tuším, že ve čtvrtém patře, potkal s Karlem Krylem a poslouchal, jak hraje na kytaru svoji písničku o nevidomé dívce. Do vysílání přicházeli „sportáci“ i „zahraníční zpravodajové“ - vysílání žilo a pro mou generaci bylo a zůstane nezapomenutelné. Proto jsem byl moc rád, když před dvěma roky Mikroforum vstalo z letargie a dostal jsem nabídku ho moderovat. Myslel jsem, že to utáhnu maximálně dva měsíce - jenže realita je jiná. Už vysílám páteční Mikroforum dva a čtvrt roku! Moc rád vzpomínám na vysílání se Zdeňkem Mahlerem nebo s Jarmilou Šulákovou. Chtěl bych, aby každý pořad byl vlídný a laskavý a aby přinesl posluchačům pohlazení duše. Ostatně jako psychiatr vím, jak moc je to dnes potřeba! Ale navzdory tomu vzpomínám i na hodně napínavé

chvilé, třeba když můj kolega a kamarád Radim Uzel zapomněl a ještě ve čtvrt na jedenáct seděl doma. Přijel v tepláčkách a v pantoflích před jedenáctou, naštěstí ho nikde nechtyli za rychlou jízdu a já jsem celou tu dobu vydržel povídat a držet posluchače v napětí, kdo že to na vysílání přijde. Ale jak se mi ulevilo, když Radim dorazil...

Inu, nedivte se - Mikroforum je „můj“ pořad a doufám, že i váš. Budeme se všichni dál snažit, aby vám znělka, které fandíte, přinášela radost. Váš Jan Čimický

pan Beneš: Chtěl bych poděkovat doktoru Čimickému za zajímavý a pestrý výběr hostů. Vždy vydržím poslouchat do státní hymny (o půlnoci hraje Český rozhlas Dvojka nejhezčí písničku v naší republice). Chci Vám moc poděkovat za píseň Sám v neděli v podání Karla Černocha • !